

המפתחות הללו נמסרו למשה
בסיני בשעה שקרן עור פניו,
ומסר אותם בסוד של לחש
ליהושע וכל אותם הזקנים, עד
שהגיעו לבעלי האמונה לדעת.
אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם
הבא.

משנה. בארבעה תקופות של
רוחות העולם. והמשפלים יזהרו,
מי המשפלים? אלו שיודעים
להסתפל בכבוד רבונם, ויודעים
סוד החכמה להכנס בלי בושה
לעולם הבא, אלו זוהרים כמו
הזהר העליון.

ומה שאמר והמשפלים ולא אמר
והיודעים, אלו ודאי אותם
שמסתכלים בסודות הפנימיים
הנסתרים שלא עומדים בגלוי,
ולא נמסרו לכל בני האדם. מי
שזוכה להסתפל בהם בהשפלה,
זה מזהיר שנוצץ בעטור של
הזהר העליון על הכל. אין זהר
שמזהיר פנה, אין זהר שנוצץ
לאותו העולם כמו הזהר הזה.

זה הזהר של התורה, זה הזהר
של בעלי החכמה שיורשים אותו
העולם על הכל. הם יוצאים
ונכנסים בכל גנוי רבונם, ואין מי
שימחה בידיהם. כלם מתבישים
מהזהר שלהם. הזהר הזה נוצץ
לכל עבר. ומצדיקי הרבים,
הרבים ולא הכל, כמו (דניאל יב)
ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו.
מה זה ורבים? משום שיש שלא
יקומו, וזו היא אדמת עפר. מה
זה אדמת עפר? אלא אדמת
שהיא מעפר, וזוהי ארץ ישראל
שהיא אדמת מאותו עפר, שפתיב
בו (קהלת א) הכל היה מן העפר,
ואפלו גלגל חמה, ונאורים שאר
הרשעים ממנה ולא יקומו.
ומשום פך ורבים - אלו ישראל.
אך פאן ומצדיקי הרבים
פכוכבים לעולם ועד - אלו

אלו מפתחן אתמסרו ליה למשה בסיני
בשעתא דקרן עור פניו, ומסר לון ברזא
דלחישו ליהושע וכל אנון סבין, עד דמטו
למארי מהימנותא למנדע. זכאה חולקהון
בעלמא דין ובעלמא דאתי.

מתניתין בארבע תקיפין דרוחי דעלמא.
והמשפלים יזהרו. מאן משפלים,
אלין דידיעי לאסתפל לא ביקרא דמארהון, וידעי
רזא דחכמתא למיעל בלא פסופא לעלמא
דאתי, אלין זהירין פזוהרא עלאה.

ומה דאמר והמשפלים ולא אמר והיודעים,
אלין ודאי אנון דמסתפלן ברזין
פנימאין סתימין דלא קימין בגלויא, ולא
אתמסרו לכל בר נש. מאן דזכי לאסתפל
בהו בסכלתנו. דא אזהיר דנציץ בעטורא
דזהרא עלאה על כלא. לית זהרא דאזהר כדא.
לית זיהרא דנציץ לההוא עלמא פהאי זיהרא.
דא זהר דאורייתא דא זהר דמאריהון דחכמתא
דירתינ ההוא עלמא על כלא. אנון נפקין
ועאלין בכל גנזי דמאריהון. ולית מאן דימחי
בידיהון. כלא כסיפן מזוהרא דילהון. זהר דא
נציץ לכל סטר. ומצדיקי הרבים, הרבים ולא
כלא. פגונא (דניאל יב ב) ורבים מישגי אדמת עפר
יקיצו. מאי ורבים בגין דאית דלא יקומו.
ודא היא אדמת עפר. מאי אדמת עפר. אלא
אדמת דהיא מעפר, ודא היא ארעא דישראל
דאיהי אדמת מההוא עפר. דכתיב ביה (קהלת א)
הכל היה מן העפר. ואפלו גלגל חמה.
ואתנהרין שאר חביבין מנה ולא יקומו. ובגין
פך ורבים אלין ישראל.

אוף הכא ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם
ועד. אלין ישראל דזכו לאורייתא דנקדה
דסתים. (דף קכח ע"ב) ואורייתא כללא דנביאים